

Respostes a la ciutadania del Grup Municipal CUP al Ple de 23/01/2019

Sra. Rosario Rosado i cinc signatures més

A los parlamentarios... políticos. Como ciudadana de este municipio me dirijo ustedes para hacer esta queja en nombre de mi comunidad y el mío propio.

Llevamos ya unos meses que preguntamos a los barrenderos por qué no se barre el trozo de arriba del Parque de la calle Rovellat donde está nuestra portería.

Nos dicen que sí se tiene que barrer y regar, pero nos encontramos siempre que no se hace.

Tenemos el trozo de jardín donde los perros hacen pipí hacen caca y eso en verano huele muy mal a pesar que está prohibido ahí se hace caso omiso y suben para arriba los olores y ya estamos cansados de pedir que por favor nos los limpien todo.

Creo que tenemos el derecho como ciudadanos, ya que pagamos nuestros impuestos como todo el mundo, a que se limpie nuestra zona igual que al resto de los ciudadanos.

Me dirijo a ustedes porque estoy cansada de hablar con unos y con otros... y no se soluciona nada.

Espero que esté escrito sirva para algo.

Muchas gracias

La senyora Coll:

“Nosaltres també en tot cas delegant al govern, que és a qui li correspon, tot i que sí que és veritat que ens han arribat queixes, no solament d'aquest carrers sinó altres que tenen llambordes, que s'acumula l'aigua i, per tant, fan mala olor, sobretot a l'estiu.”

Sra. Maria Jesús Sinfreu

- 1. Per quina raó encara no tenim una residència de gent gran al barri de Can Vidalet**
- 2. Quant deixarà d'haver-hi el forat de futur auditori?**

La senyora Coll:

“Bé, bona tarda. Pel que fa a la residència de gent gran, no solament a Can Vidalet sinó que no hi ha cap de pública a tot Esplugues. Però és que a més a més, les privades evidentment escullen la ubicació envers uns interessos econòmics.

És veritat que això depèn de la Generalitat, és gestió autonòmica, però també és veritat que hi ha alternatives que, com a mínim, poden pal·liar la problemàtica que hi ha avui en dia, sobretot de persones grans que no tenen cap familiar i que tenen un grau d'abandonament, si més no a nivell emocional, i que són els casals de gent gran, equipaments que tampoc no requereixen d'una gran infraestructura i d'un gran personal, simplement són espais habilitats, accessibles, que puguin tenir i una reunió i no se'ls obligui a consumir, perquè si no, evidentment, amb les pensions de misèria que cobren no podrien anar-hi.

Pel que fa a l'auditori, evidentment no pot seguir així el forat, el que passa és que caldria repensar una obra faraònica com aquesta, amb les despeses que ha suposat i les que encara haurà de suposar aquest equipament, i que requerirà d'una inversió important per dinamitzar l'espai, perquè no quedi en desús, i hauríem de repensar realment si és el que més necessita Esplugues en aquests moments.”

El senyor Vegas:

“Ara sí, molt bé. Bona nit a tothom. Com a vicepresident de l'Associació de Veïns de Can Clota, voldria adreçar-me a l'equip de govern i als regidors per fer constar que, almenys pel que és la part personal de la transformació de l'àmbit sud del barri de Can Clota, l'associació de veïns no teníem el projecte ni la pretransformació que es pensava fer, i bé, volia deixar constància d'això. Ja sé que es pot veure, però que no teníem aquesta informació per part de l'equip de govern.

I aprofitant, crec que el barri de Can Clota té transformacions que han quedat en l'aire i que estan sense executar, com la il·luminació insuficient i poc eficient que n'hi ha a la part del *campillo*, que ja hem tractat en diverses situacions, i la reorganització de la plaça del taxi, que coincidirem que està desfasada i ara, en l'actualitat, és poc funcional.

Després, bé, m'agradaria que aquests dos temes, la il·luminació insuficient i la reorganització de la plaça del taxi, es poguessin actualitzar i tenir notícies recents.

I per últim, posar en coneixement i aprofitar el ple d'una queixa que hem tingut per veïns i veïnes del barri amb el que és la situació actual del *mercadillo*, «el miércoles», el que és conegut com «el miércoles». A l'hora de recollir els paradistes, surten per sobre de la vorera del *campillo* carrer Lleialtat, en contra direcció, i per sobre de la vorera. Los coches, las furgonetas, en vez de dar la vuelta por Lealtad y bajar por Anselmo Clavé, lo que hacen es contradirección, suben por la acera y acceden al campillo para ahorrarse toda la circulación y el recorrido. Se ha avisado de esto a la Policía local y se ha avisado a agentes cívicos que hay en el mercadillo, y todos los miércoles, a pesar de que lo decimos, todos los miércoles, a la una o a las doce y media, salen en contradirección y por encima de la acera, con la consecuencia que esto entraña y peligrosidad que entraña hacia toda la gente que hace lo correcto, que es caminar por la acera.

Y bueno, me extendería algo más, pero nada más. Gracias.”

La senyora Carbonell:

“A veure, aquest carrer, que és el carrer Francesc Macià, ja fa temps que vam parlar aquí, fa quasi un any que vam parlar aquí, perquè hi havia unes hores en què es tancava. A la nit, a partir de les vuit o les nou del vespre, fins les vuit o les nou del dematí següent, estava tancat.

Ho vam preguntar aquí... Bé, jo parlo en nom de l'Associació de Veïns i Veïnes d'esplugues, eh?, i se'ns va dir que ja es miraria aquest tema, es miraria per què havia passat. Sobre aquest tema no se'ns ha dit res encara. Voldria saber com està aquest tema, però segons tinc entès, segons m'han dit, sembla ser que continua tancat, o sigui que aquest tema no s'ha resolt, continua tancat un carrer del poble, no sabem per quin motiu. Si és que s'ha de tancar, per quin motiu. Voldria saber l'opinió de tots els portaveus, de cadascun dels grups municipals, sobre el fet de tancar aquest carrer, si és que s'ha de tancar a unes hores, si no s'ha de tancar. Que opineu sobre aquest tema.”

La senyora Coll:

“Bé, tot i que no se'ns hagi preguntat, jo crec que sí que s'hauria de dir que és una vergonya que cada vegada que es planteja una remodelació o un canvi d'ús d'uns terrenys, se'ns diu que hi ha un acord o que s'ha exposat a l'associació de veïns pertinent, i que hi estan tots molt d'acord, i que a tothom li agraden molt tots els canvis que es proposen. I després acceptarem que no són ni conscients que s'està plantejant un canvi d'ús d'una parcel·la que està al seu barri. A nosaltres personalment ens sembla indignant.

Pel que fa al carrer Francesc Macià, nosaltres evidentment creiem que un espai públic ha de ser públic i ha de ser possible transitar-ho per tothom. El regidor Julián comentava que a ell li va costar. A mi directament, no sé si per ser jove o per no sé què, però directament entrar per allà davant era impossible, i això que és un espai públic. O sigui que, sí, s'hauria de fer alguna cosa al respecte.”

El senyor Roldán:

“Bien, señora Carbonell. Como usted sabe, yo soy vecino de la urbanización La Mallola, y de donde está haciendo referencia, y le puedo informar, hasta donde yo sé, de cómo se está gestionando. Como usted dice, hubo un tiempo en que se cerró de noche, ahora a mí no me consta, al menos personalmente, que se esté cerrando, no lo sé, la verdad. Sí que sé que se han hecho reuniones de la comunidad, de la junta, el presidente de vecinos, como hacen otros barrios, con el equipo de gobierno, para buscar soluciones de este y otros tipos. Es verdad que la urbanización, ya desde origen, es como es, es diferente, tiene un vallado y tiene tres puntos de acceso, para el que no lo conozca, no solo uno, estamos hablando de una puerta de un lateral, por decirlo así, de dentro de una isla. Las otras dos están siempre abiertas, es decir, cualquier vecino de Esplugues en cualquier momento y en cualquier hora puede acceder, pasear y no tiene ningún problema. Esto que ha explicado el señor Julián Carrasco y la portavoz, la señora Coll, de la CUP, que hay problemas para acceder al barrio, mire, llevo viviendo allí diez años, entro y salgo cada día cinco veces, allí entra gente, trabajadores, proveedores, todo el mundo, no se para a nadie, a nadie se le impide el paso, eso no es así. Yo les invito a ir en cualquier momento a comprobarlo porque para nada es real, no es así.

Y lo que le digo, en ese acceso sí que hay una puerta, no sé si de día o de noche. Es verdad que esta comunidad ha sufrido últimamente, en los últimos años, robos, entran en la vivienda, que estaban poniendo medidas, tienen conserjería. El barrio es accesible, entra quien quiere, también se comparte la limpieza... En fin, es un barrio que es verdad que es diferente, y no sé la reunión cómo ha ido y cómo no ha ido, pero sí que se cerró un tiempo, había una puerta por la que se podía acceder picando a un timbre o de alguna manera, o sea, igualmente la puerta está, pero era accesible. No sé de qué forma, si estaba bien señalizado o no, no lo sé, pero sí que, por lo que yo sé, le digo que últimamente ya se dejó permanentemente abierta. No lo sé, porque tampoco he participado en estas reuniones, precisamente por ser vecino, con el equipo de gobierno y la comunidad de propietarios, y no sé en qué punto está, esto nos lo aclararán ellos. Vamos a esperar estas aclaraciones, y en cualquier caso decirle que, bueno, que accesible es por otros puntos en cualquier momento, las 24 horas, que no hay ningún problema para acceder, para entrar y para salir de este barrio, y que sí que está la valla física, pero es que está desde el origen, porque se hizo así. Entonces, bueno, hay tres puntos de acceso y en cualquier momento cualquier ciudadano de Esplugues puede acceder a este barrio con total normalidad.

Yo invito al que diga lo contrario a que lo haga, lo pruebe, y es que es así, vamos, no hay más.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Jo crec que retornem al to que teníem. Senyora Coll, també per al·lusions. Doncs també, 30 segons, un minut màxim, per al·lusions.”

La senyora Coll:

“Bàsicament jo el convidaria a què m’acompanyés quan sortim d’aquí, anem caminant, vostè es queda deu metres rere meu, i a veure què fan, a veure si em deixen entrar. Jo el convido a fer això, perquè realment a mi em va passar... A ell podria haver-li passat fa deu anys, a mi em va passar fa un any.”

El senyor Roldán:

“Señora Coll, yo encantado, tengo que volver a casa, así que hacemos la prueba y en el siguiente pleno lo explicamos aquí, delante de todos, y ya está. La prueba del algodón, como decía el señor Fernández, el vecino. Ya está. Y, señor Julián, si hace 35 años... Yo digo que paso desde hace diez años, vivo allí, y esto ya no ocurre. Si paso yo pues...”

La senyora alcaldessa:

“Bé, tornarem al to que teníem. El que no pot ser de qualsevol de les maneres és que no es pugui circular lliurement per un carrer d’Esplugues, això està clar i, per tant, ara respondrà el senyor Sanz.”